

03-12-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Ἦχος 4^ο Πα

Ἰ^Μ ^Π ^π ^q ^Θ ^ε ^ο ^ς ^Κ ^υ ^ρ ^ι ^ο ^ς ^κ ^α ^ι ^ε ^π ^ε ^φ ^α ^ν ^ε ^ν ^η ^μ ^ι ^ν ^Δ ^ᾠ
Π Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
Π
τι Κυ ρι ου ^π ^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Π ^π ^q ^Θ ^ε ^ο ^ς ^Κ ^υ ^ρ ^ι ^ο ^ς ^κ ^α ^ι ^ε ^π ^ε ^φ ^α ^ν ^ε ^ν ^η ^μ ^ι ^ν ^Δ ^ᾠ
Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ ^ᾠ εν ο
Π
νο μα τι Κυ ρι ου ^π ^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος ♭ Πα

Ἰ
π
π
χ
ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
τε ευ μα

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

^Ⲫⲡ ^ⲛⲟⲩ ^ⲛⲧⲏⲛ ^ⲛⲡⲣⲟⲥⲧⲁⲥⲓ ^ⲛⲁⲛ ^ⲛⲕⲉⲕⲧⲏⲙⲉⲛⲟⲓ ^ⲛⲁ
^ⲛⲕⲣⲁⲛ ^ⲛⲧⲉ ^ⲛⲕⲁⲓ ^ⲛⲧⲁⲓ ^ⲛⲥⲁⲓ ^ⲛⲓ ^ⲛⲕⲉ ^ⲛⲥⲓ ^ⲛⲓ ^ⲛⲁⲓ ^ⲛⲧⲱⲛ ^ⲛⲃⲉ
^ⲛⲛⲱ ^ⲛⲱⲛ ^ⲛⲉⲕⲗⲱⲧⲣⲱⲙⲉⲛⲟⲓ ^ⲛⲧⲱⲥⲧⲁⲩⲱⲧⲱⲧⲱⲧⲱⲧⲱ
^ⲛⲥⲱⲉⲛ ^ⲛⲡⲁⲛⲧⲓ ^ⲛⲫⲣⲱⲣⲱⲙⲉⲛⲟⲓ ^ⲛⲕⲁ ^ⲛⲧⲁ ^ⲛⲕⲣⲉⲟⲥ
^ⲛⲥⲉ ^ⲛⲡⲁⲁⲛⲧⲉⲥ ^ⲛⲉⲩ ^ⲛⲥⲉ ^ⲛⲃⲱⲥ ^ⲛⲙⲉⲕⲁⲗⲱⲛⲟⲙⲉ ^ⲛⲉ ^ⲛⲉⲛ

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλδ Νη —² Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζω
 ἡς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἐλέγε
 γεν εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
 σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς οὐκ ἂν ὁ ἥλιος
 τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν οὐδὲ ἡ
 γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ

ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του

μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει

της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με

νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δο ο ζαα σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθέने ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,

Καθίσματα Σταυρώσιμα .ᾠχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμ ζυ λον θα να α το
 ον ην θη σεν εν με σω δε της γης ζυ λον ζω
 ης ε εβλαστη σε γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γονα
 μεν σχοντες δε του δευ τε ερου της αφθαρ
 σι ας κα τε τρυ φη σα μεν δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
 θρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἑδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως

Θαυμαπαράδοξον^ν οτι ο στεεαγυ
μνα^η εκ βλυζουσιν ιαμαατα^Δ δοξα
τω μο ονω Θεω ω η ημων^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἶρηκας.

Ὁ Ν' ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α'
Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ Εἰρμός

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνόν σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς
γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. β' .

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἰκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν, ὑμνοῦσι μνήμην σου. **(Δὶς)**

Δόξα...

Ὁ ὄργανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικόν, τῶν τοῦ θείου Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διό, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Φαινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμπας ἥλιος, ἐξ ἀγίας σου γαστρος, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμὸς .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα
θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ
σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ
τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γτεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Προφήτου
Ἦχος πλ. β' .

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ,

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων
τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδησίν
σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει,
Μάκαρ ἀξιάγαστε. **(Δίς)**

Δόξα...

Νευρώσας Μάκαρ σοῦ τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ
παρρησία, τῷ Πνεύματι τῷ θείῳ, ὑπέκλινας
σεαυτόν, καὶ γέγονας δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν,
θείων ἐπιλάμψεων.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἴδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει,
τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς,
τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν
διαμείνασαν.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς. Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας

σου».

Ἦχος λ̣ π̣ Βου̣

^B Δ̣ Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε
 ο Θεος μου ο υψωσας το κερας των πι
^B στων σου αγαθε̣ και στερεωσας ημας
 εν τη πετρα της ομολογιας σου ου̣
 ου̣

Κάθισμα
Ἦχος γ'
Θείας πίστεως

Θείαν ἔλλαμψιν ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος, τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιών ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς αἰίζων, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

*Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Πλ. β' .
Ὁ Εἰρμός*

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι

Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιών, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.
Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἦτορ ἀφῆκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι

Ἐν Πατριαρχαῖς καὶ Θεόδωρος μέγας,
Κὰν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπάρχων.

Στίχοι

Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,
Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τοῦ
Ἡσυχαστοῦ.

Στίχοι

Οὐχ ἡσυχάζω, καὶ θανόντα γὰρ στέφω,
Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Ἀγάπιος,
Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται

Στίχοι

Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,
Πόθῳ Πλάσαντος ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόδουλος ὁ
Κύπριος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γαβριήλ,
τοῦ Γάνου μὲν ὄντος πρότερον Ἐπισκόπου,
ὕστερον δ' ἐν Προύσῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ
1659 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἀγγελῆς, ὁ ἐν Χίῳ
ἀθλήσας ἐν ἔτει 1813, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

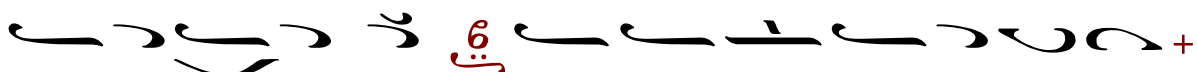
Εκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' ^ΘΒου

^χ**Δ** **Λ**ι νο υ με ν ευ λο γου με ν και προ σκυ

 νο υ με ν τον Κυ ρι ο ν

^Δ**Ε**κ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο

 σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

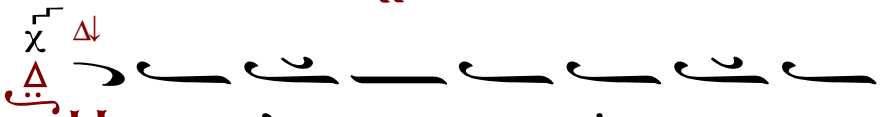
 υ υ δα τι ε φλε ξας α παν τα γαρ δρας

 Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ

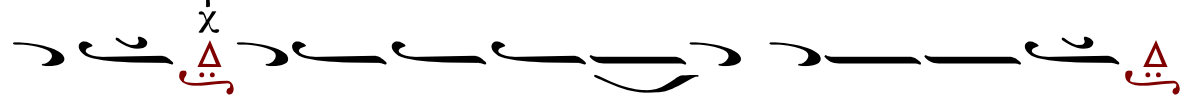
ψοῦμεν εἰς παν τας τοὺς αἰ ὦ ὦ να^λ α^λ
ας

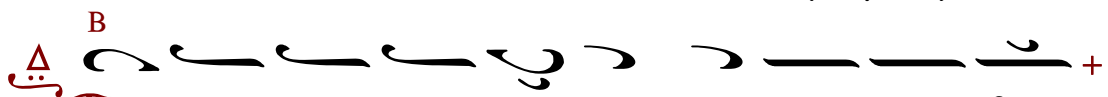
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Ἦχος λ π — Δ'

Στίχος α' ^χ Δ' ^Δ
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

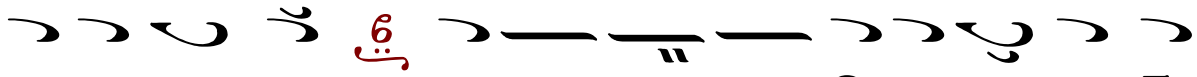

 τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ

 μαμου ^χ
 ε πι τω Θε ω τω σωτη ρι μου

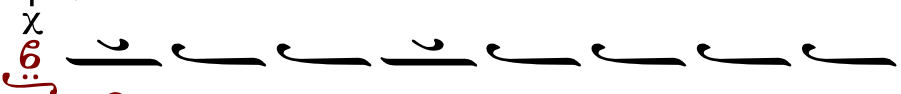
^B
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν
 την ο ον τως Θε ο το κον Σε

 με γα λυ νο με εν

Στίχος β' ^χ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

 την τα πει νω σιν της δου λης αυ του

δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

πασαι αι γε νε αι

^B
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Σπῆχος γ' ^χ
Ο τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

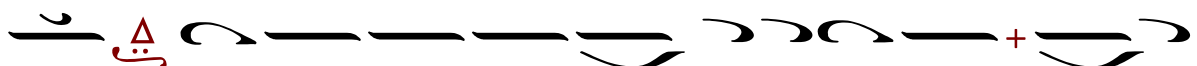
με νοις αυ τον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

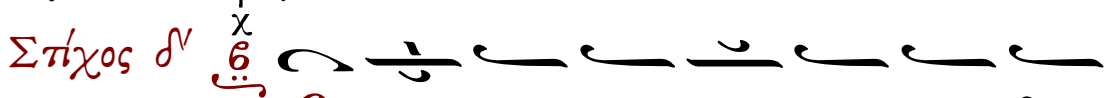
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα

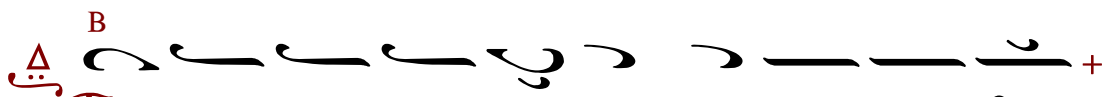
χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

των

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

καὶ ἐν δοξοτεραν ἀσυγκριτως τῶν Σερα

φίμ την ἀδιὰ φθόρως Θεὸν Λόγο

ὄν τεκούσαν την ὄντως Θεοτόκον Σε

μέγα λυνομένην

Σπῆχος ε' ^χ **Κ**αθελύνασθας ἀπο

θρόνων καὶ ὑψώσεταί πεινούς πεινώντας

ἐνεπλήσεν ἀγαθῶν καὶ πλούτου

τάς ἐξαπέστειλε κένους

^B **Τ**ήν Τιμιωτεραν τῶν Χερουβίμ

καὶ ἐν δοξοτεραν ἀσυγκριτως τῶν Σερα

φίμ την ἀδιὰ φθόρως Θεὸν Λόγο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γα λυ νο με εν

Σπύχος στ' ^χ **Δ**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^χ **Δ** τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος

^B **Δ** την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ **Δ** την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε

με γὰ λυ νο με εν

Δ

Εἶτα ψάλλεται
ἡ Θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε
ωρᾶθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν
μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις
στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Δ↓
 Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
 κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθ ο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ νο
 χ̣ με ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

Ν
Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^χ_ν ^N **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶_λ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν_λ η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶_λ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν_λ αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δ το δε ε ζω ο ποιησε πι^ι
 στει σω θεν τα τον Ληστην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ξι
 ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
 σου^ν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

*Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν*

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι οι
νι κη σαν τες την πλανηνη τη δυ να μει του
Σταυ ρου α πε λαυ ε τε την χα ριν
αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α αν
νων α πει λας ουκ ε επ το η θη τε βα σα
α α α α νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι νε
σθε και νυν τα αι μα τα υ μων γε γον εν
ι α μα τα ταις ψυ χαις η μων πρε σβευ σα α

τε του σω θη ναι τας ψυχας η ημων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον

Ζύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος ♭ Πα

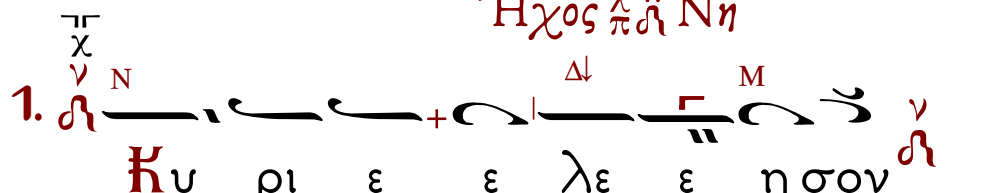
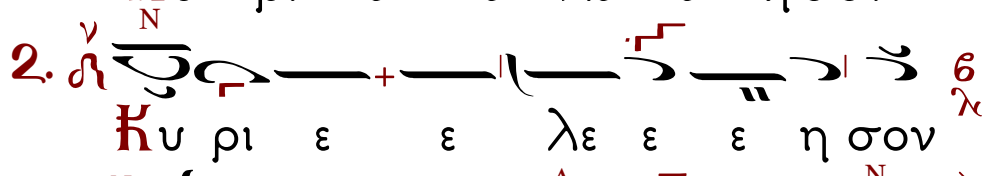
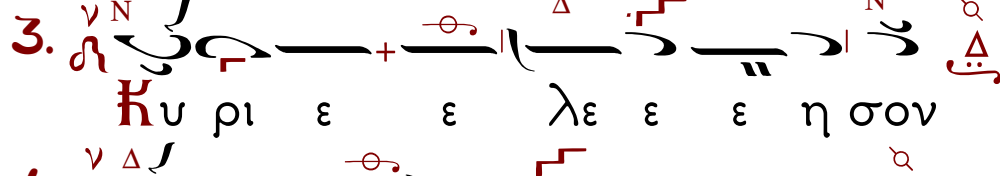
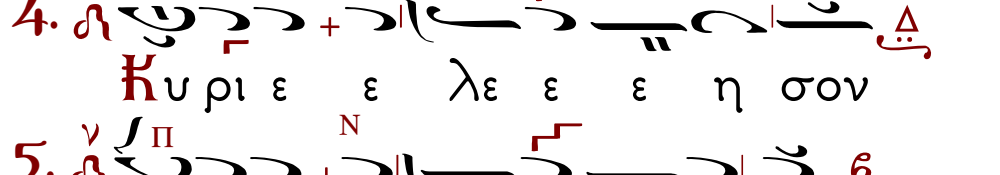
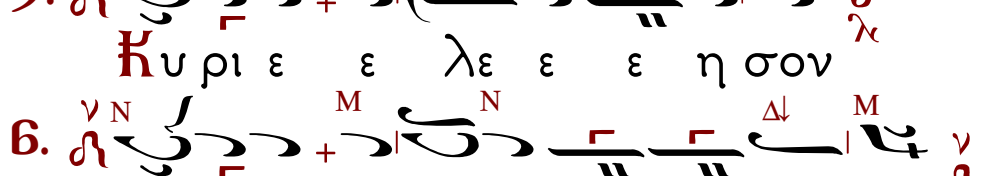
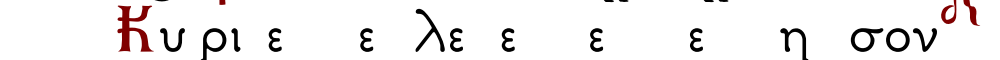
Ἰ̣χ̣ π̣ ρ̣ Π
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
π̣ ρ̣ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.
Ἰ̣χ̣ π̣ ρ̣ Ἀ
α χραν τε
Θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο
γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε
νη χαι ρε Νυμ φη ανυμ φευ τε ε ε

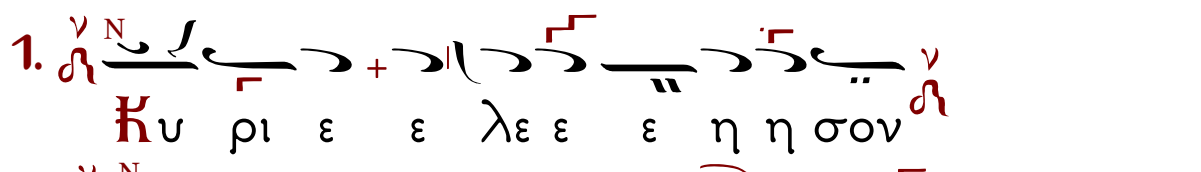
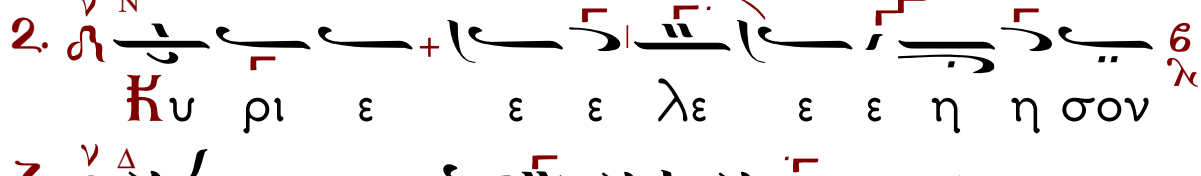
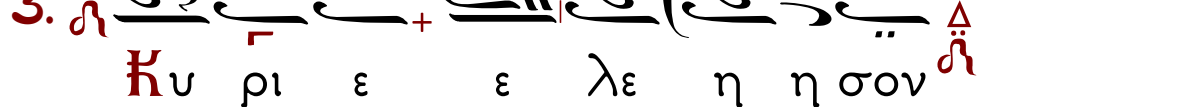
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

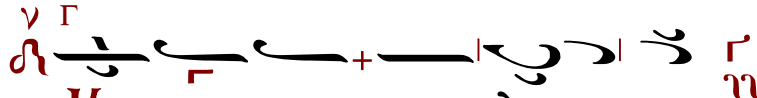
ΕΤΕΡΑ

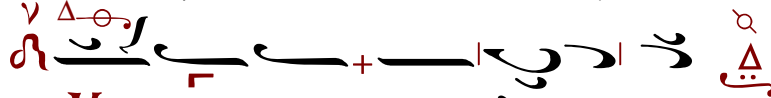
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

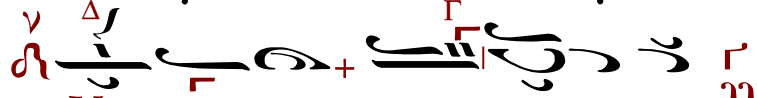
4. ^ν ^Δ ^M
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ

5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^N ^γ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

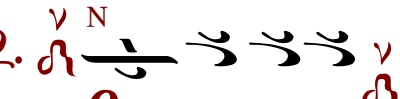
7. ^ν ^Γ ^γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ ^γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^N ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^N ^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνο Α'

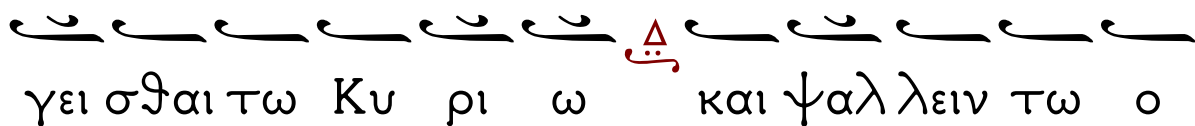
Ἦχος Δι

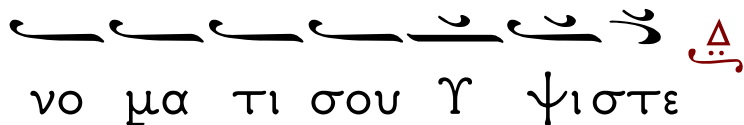

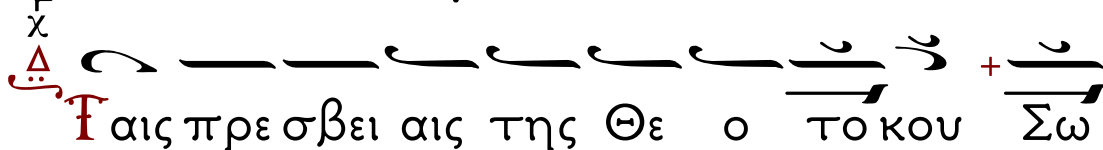
Δ μη ην

Σπχ. α'

Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψα λλει ν τω ο

νο μα τι σου Υ ψι στε

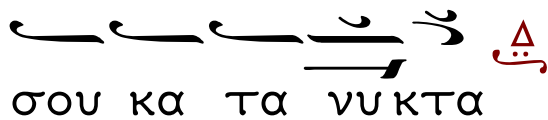

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

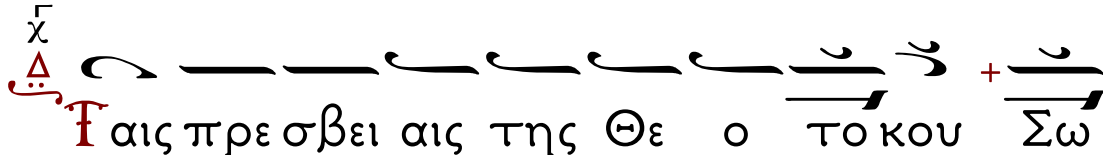

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'

Τ ου α να γ γε λει ν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ' ^χΔ

Ο τι ευφρανας με Κυριε

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χειρων σου αγαλλιασονται

γαλλιασονται

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' ^χΔ

Ο τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Δὲ
Δ

μη-ην

Σπχ. α'

Ο

Κυριος εβασιλευ

σεν ευπρεπει ανενεδυσατο ε

νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

περιεζωσατο

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Σπχ. β' ^χ ^Γ ^Δ

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' ^χ ^Γ ^Δ

Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ

Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανα τος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οἱς θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσω
μεν Χριστω **Ε**ωσον η μαας Υι ε Θεου
ο εν Αγι οισ θαυμαστος ψαλλοντας
Σοι αληλουι α **Απολυτίκιον**

Κοντάκιον

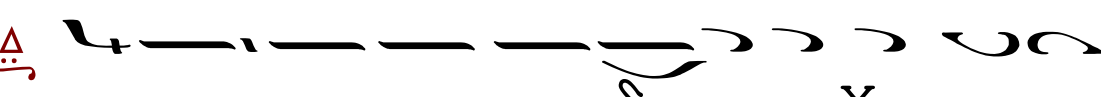
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ'

 Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

γων αυτοις κα τα των πολεμιων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:18-20;2:8-15

Τέκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χειῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,

ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις
θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ
μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ
διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν
ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη, εἶτα Εὗα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ
δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·
σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^χ π̣^Π π̣^N π̣^Π
 Α̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κυ ρι ε ε ε λε η σον Α̣

π̣ Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣

π̣ Α̣ μη η η η ην χ̣η̣

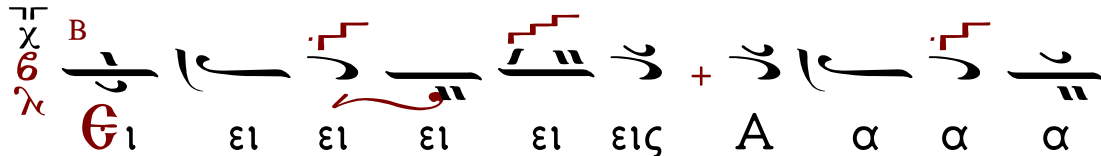
χ̣η̣ Α̣ και τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣ Α̣ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Α̣ Ἐτερον.

π̣ Α̣ Κοι Κυ ρι ε Α̣ ε ε ε ε ε Α̣

π̣ Α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ Α̣

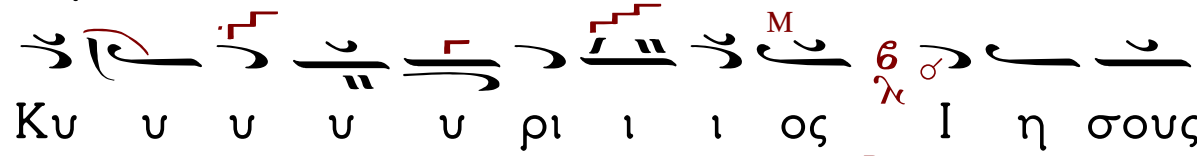
Ἦχος Γ'τος

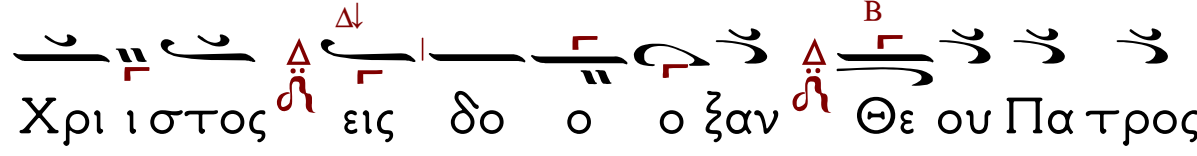
 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^ο το φως το α^ο λη^ο θι^ο νον^ο το^ο
 φω^ο τι^ο ζον^ο και^ο α^ο γι^ο α^ο α^ο α^ο α^ο α^ο α^ο ζο^ο
 ον^ο παν^ο τα^ο α^ο αν^ο θρω^ο ω^ο πον^ο ερ^ο χο^ο ο^ο ο^ο με^ο
 νον^ο ει^ο εις^ο το^ο ον^ο κο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο ο^ο
 σμον^ο ση^ο μει^ο ω^ο θη^ο η^ο τω^ο ω^ο ε^ο εφ^ο η^ο η^ο
 μα^ο ας^ο το^ο φω^ο ω^ο ως^ο του^ο ου^ο προ^ο ο^ο σω^ο ω^ο ω^ο
 που^ο ου^ο ου^ο σου^ο ι^ο να^ο εν^ο αυ^ο τω^ο ο^ο ψω^ο
 ω^ο με^ο ε^ο θα^ο φως^ο το^ο ο^ο α^ο προ^ο ο^ο ο^ο ο^ο
 ο^ο σι^ο ι^ο ι^ο τον^ο και^ο κα^ο τε^ο ευ^ο θυ^ο υ^ο υ^ο
 υ^ο νο^ο ον^ο τα^ο δι^ο α^ο βη^ο η^ο μα^ο τα^ο α^ο

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου
^{κ↓} πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος ♩ Πα

^λπ Π
^ππ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μ αι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α

Σπῆχος. π
 Ε πι σ τε υ σα δι ο ε λα α
 λ η σα ε γ ω δε ε τα π ει ν ω θ η ν σ φ ο δ ρ α
 Π
^ππ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^Π_q Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ_q πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

^π_q μει

^Π_q Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π_q και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^Γ_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί ^π_q Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π_q

Σπύχος. ^Π_q Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου αυ του ^π

^π ^Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

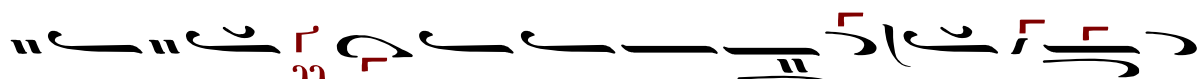
α α α ^π

Σπύχος. ^π ^ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου ^π

^π ^Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

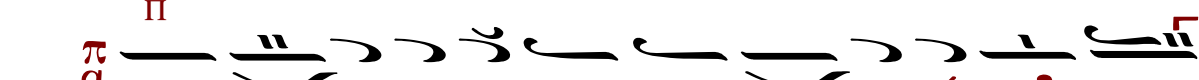
 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

 α α α

Στίχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπύχος. π_q Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μων ε λε

ει

π_q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπύχος. π_q Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

π_q ρι ου εν χω ρα ζωων των π_q

μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Σπῖχος. ^π_q Ἰας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π_q ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π_q εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^π_q εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π_q

^π_q Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαῖ ^π_q Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π_q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ λα
βομεν Πνευμα εἰ ποῦρα ἀνιόν εὐρομεν
πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
αδὰ προσκυνοῦντες αὐτὴ γὰρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἦχος Δι
Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν
αἰώνιον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

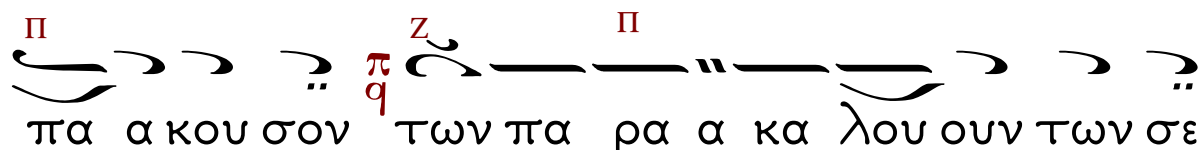
Ἦχος Δι

 ^{χ^Μ}
Ἄ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

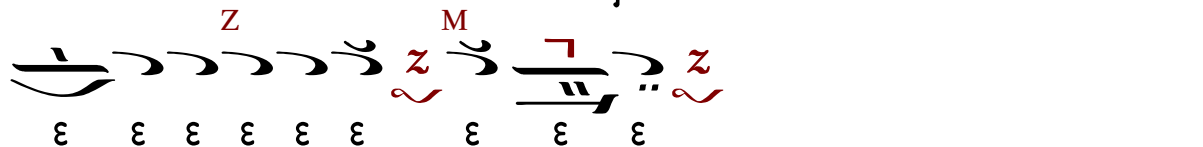

Το ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

 πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

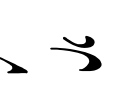
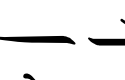
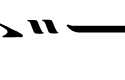

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω Ζω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

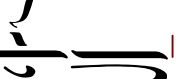
Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z³} |

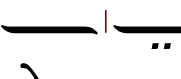
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ   ³ ³ ³

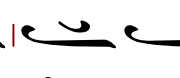
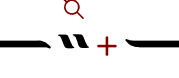
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

 ⁺   ³ ^z ³

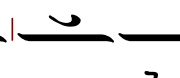
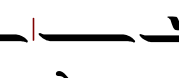
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

  ^{z'} ^λ   ^{z'} ^λ

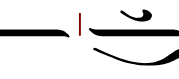
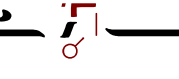
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

   ³ ⁺   ^λ

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

      ^λ

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

  ^z

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μέ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.